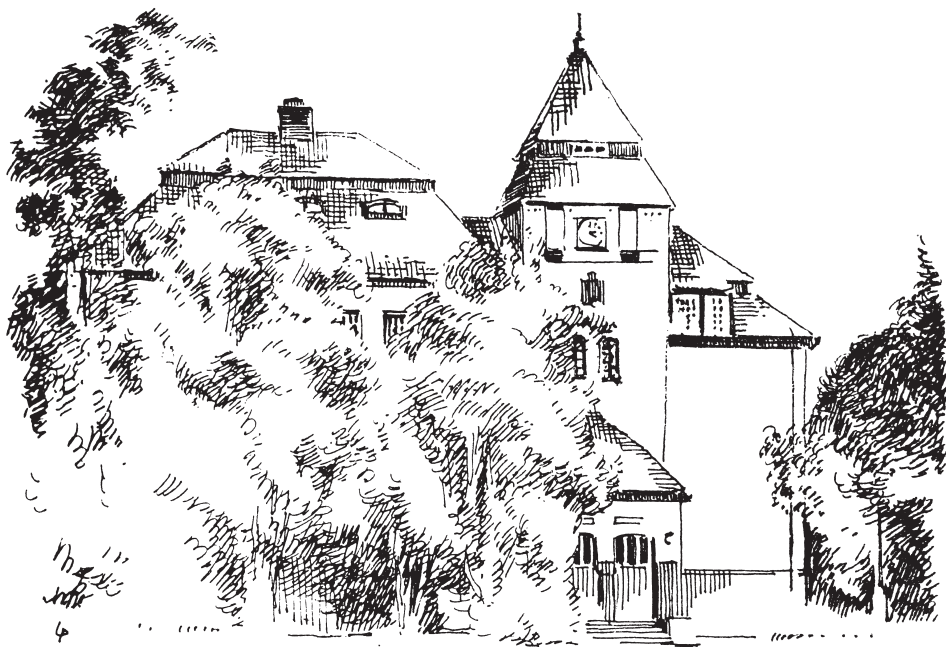

ÖSTANÅBLADET

Redaktionskommitté:

Årgång 52 Hans Toll, Kenneth Mattelin, Margaretha Bladh & Karin Elardt Maj 2019

Tuschteckning av Lennart Palmér ur boken "Eksjö – med ritstift och penna"

EKSJÖHUS

Hus för hela livet

www.eksjohus.se · Tel 0381-38300

Swedbank

AB Bruzaholms Bruk

Grundat 1660

Toppmodernt gjuteri med gamla anor

www.bruzabruk.se

0381-201 80

ADVOKATFIRMAN STURE LARSSON AB

Advokat Sture Larsson, Eksjö

Advokat Hanna Larsson, Stockholm

www.advokatensturelarsson.se

Hundra år sedan första studentexamen

Höstterminen 1915 startade det kommunala gymnasiet i Eksjö och våren 1919 examinerades de första studenterna. Således 100-årsjubileum i år.

Etableringen av gymnasiet föregicks av en betydande tid med utveckling och förändringar inom stadens skolväsende, inte minst vad gäller lokalfrågor. (En del om detta framgår av annan artikel i tidningen)

Införandet av obligatorisk folkskola från 1842 liksom reformer av realskolan under slutet av 1900-talet med bland annat ökad statlig finansiering, samt växande befolkning med fler skolbarn bidrog.

Avgörande för besluten om gymnasium i Eksjö fät nog ändå tillskrivas förändringar i militärorganisationen. Införandet av allmän värnplikt medförde bland annat

att regementen fick en fast förläggning och kaserner behövdes. Redan 1903 beslöts att husarregementet K 4 skulle förläggas till Eksjö. Staden var emellertid angelägen att ytterligare regemente lokaliserades till Eksjö. Kalmar regemente, I21, som redan hade sin regementsexpedition i Eksjö ansågs lämpligt. Stora övningsområden, Ränneslätt, ansågs viktigt och 1907 beslöts att I21 skulle förläggas i Eksjö.

Olika överklaganden gjorde emellertid att det definitiva beslutet dröjde. Först 19 april 1913 kom slutgiltigt beslut från regeringen. Nu agerade rektor P E Lagerberg snabbt tillsammans med stadsfullmäktiges vice ordförande C A Stålhammar. I en skrivelse, daterad 17 maj, föreslogs att nu var det lämpligt att ansöka om att få inrätta ett

1919 års studenter. Övre raden: Gunnar Hjelm, Axel Andersson (ordningsman), Harald Essén, Folke Jacobsson, Ragnar Karlsson, Hugo Nilsén, Ragnar Lindén, Rikard Lundberg, Yngve Andersson och Hjalmar Aronsson. Nedre raden: Helge Johansson Ulme, Erik Sandberg, Gunnar Nilsson och Ivar Bjerström.

kommunalt gymnasium. Den nybyggda realskolan med vissa reservutrymmen var en viktig faktor. En effekt av ett gymnasium skulle bli inflyttning av officerare och underofficerare till stadens regemente. Uddevalla och Skövde lyftes fram som exempel. Efter en snabb utredning godkände stadsfullmäktige redan i augusti 1913 en ansökan om att få inrätta ett 3-årigt gymnasium. Läroverksstyrelsen avstyrkte emellertid framställningen och i december 1914 följde regeringen avslagsyrkandet. Ett argument var brist på kompetenta lärare. Raskt beslöt dock stadsfullmäktige redan i januari 1915 att göra en ny framställan med den ändringen att det skulle gälla ett 4-årigt gymnasium. 9 juli förklarade dock Läroverksstyrelsen att inte heller denna framställan kunde tillstyrkas. Även nu agerade staden snabbt. Fullmäktige uttalade sin synnerliga förvåning då de skäl för avslag som tidigare återopats nu var undanröjda. Man framhöll också att två regementen nu var förlagda till staden. För att framföra stadens synpunkter till konungen och regeringen före definitivt beslut utsågs en kraftfull delegation, med betydande militärt inslag, att uppvakta

statsministern och ecklesiastikministern och eventuellt även chefen för lantförsvaret. Uppvaktningen gav omedelbart effekt. Första världskriget rasade och krigsmakten var mobiliserad. Militärens synpunkter vägde tungt. Redan 30 juli godkände regeringen, genom ecklesiastikminister K.G Westman, stadens framställning att få inrätta ett treårigt kommunalt gymnasium från höstterminen 1915. Från höstterminen 1920 togs även kvinnliga elever in. Enligt 1927 års riksdagsbeslut skulle läroverket i Eksjö omorganiseras till ett Högre Allmänt Läroverk (HAL) med 4-årig och 5-årig realskola samt 4-årigt latin-gymnasium och 3-årigt realgymnasium.

1966 fick HAL i Eksjö namnet Östanåskolan. 1971 skedde samordning av Östanåskolan, Storegårdsskolan och Kvarnarpsskolan. Tillsammans med Elevhemmet är den gemensamma beteckningen Eksjö Gymnasium.

Hans Töll

TAPAS Varje tisdag-torsdag och lördag serverar vi tapas i restaurangen. Fredagar har vi after work-buffé.

VAXBLEKAREGÅRDEN
EKSJÖ
1688

HOTELL

Välj bland 19 charmiga hotellrum. Vi har exklusiva Deluxe dubbelrum, standard dubbelrum, enkelrum samt en vacker svit.

Boka bord!
Välkommen

facebook.com/vaxblekaren Arendt Byggmästares gata 8 • Eksjö tel • 0381-140 40 • www.vaxblekaregarden.com

Bränder i Eksjö under fem sekler

Detta blev titeln på en bok som kom ut 2018 och som tar med läsaren på en historisk resa genom tiderna. Och visst har det brunnit i Eksjö många gånger under årens lopp. Den första branden som dokumenterats var 1568. Då brann norra delen av staden ner. Danskar och svenskar var i krig med varandra. Ingen vet säkert idag om det var danskarna som tände på eller om svenskarna själva brände ner sin stad.

1856 brann södra delen av staden ner och när den byggdes upp igen fick den en helt annat utseende med moderna hus och breda gator.

Genom tiderna har eldens härjningar i hög grad påverkat människors liv. Längre tillbaka fanns inga försäkringar och inga arbetslöshetskassor. Människor blev helt utblottade när hus och egendom blev lågornas rov och när fabriker och andra arbetsplatser eldhärjades blev människor utan arbete. 1875 brann Eksjö Tändsticksfabrik. Det var 140 personer som arbetade i fabriken. Hälften av dessa var barn mellan 9 och 12 år. En pojke brännskadades allvarligt. Det är inte speciellt

länge sedan barnarbete var tillåtet. Detta är svårt att föreställa sig idag. Skönt att tiderna förändrats!

När vi sökt källmaterial till boken har vi kunnat konstatera att det skett en enorm utveckling av brandskydd och kommunikation under årens lopp. Men trots modern utrustning, välutbildad personal och modern kommunikationsteknik går det inte

alltid att bekämpa elden utan den får ett våldsamt förlopp. Många gånger går det inte heller att utröna brandorsaken. Stora värden går till spillo, men värst är det när människor får sätta livet till. Detta har skett vid många tillfällen under de fem sekler som omtalats i boken och det händer tyvärr också i våra dagar. När man tar del av

dessa händelser blir man djupt berörd.

Människan är beroende av eld men den måste hanteras med respekt. Lössläppt är den en farlig fiende.

Carin Rickardsson

GDPR – så här hanterar vi personuppgifter

Kamratföreningen registrerar uppgifter om namn, adress, uppgivet telefonnummer och ev e-postadress samt examen och avgångsår från Eksjö gymnasium. Uppgifterna används för att distribuera Östanåbladet, och skicka inbjudan till Kamratdagen. Personuppgifterna sparas bara så länge årsavgiften till föreningen erläggs. Vid frågor vj kontakta ordförande el sekreteraren.

Från naturvetenskap till kyrkomusik!

Med ett brinnande intresse för kemi och de andra naturvetenskapliga ämnena började jag hösten 1976 på Eksjö Gymnasium. Det var spännande att på allvar få läsa det som hade fångat mitt intresse redan på Prästängsskolans högstadium. Sedan tidigare hade jag haft en del kontakter med gymnasiet och då med institutionsteknikern Gunnar Johansson i naturvetarhuset och med min pianolärare Nils Rydenstahl som höll sina lektioner högst upp i musiksalen på tredje våningen.

Förutom naturvetenskap hade vi även en stor del samhällsvetenskapliga ämnen och ett antal språk på schemat. Visst var det så att arbetsbelastningen var hög och att många av oss då och då funderade på att byta linje. Men allt var ju så intressant när man började skrapa lite på ytan. Nya kamrater från andra orter och många duktiga lärare bidrog till att studierna kom igång. På institutionen verkade bland andra Lennart Kull, Runa Norlén, Jan Ellesson och Margaretha Bladh. Särskilt minns jag Runa som vi hade i kemi och matematikern Margaretha. Runa höll sina lektioner på ett personligt och prestigelöst sätt och ett och annat skrämt kunde det också bli vid laborationerna. Margaretha som alltid hade fokus, med stenkoll på siffror och ekvationer, fick oss virrhjärnor att tänka logiskt och försöka reda ut problemen lugnt och metodiskt.

Ett stort tillfälle var när jag fick veta att

jag i kemi tilldelats Berzelius-stipendiet. Det innebar att jag, tillsammans med likasinnade från hela landet, skulle få åka på konferens till Karolinska i Stockholm. Mina kamrater skojade en del om detta och jag fick en tid kallas för stupidiaten... Till Stockholm kom ansedda forskare från Europa och USA och höll föredrag för oss ungdomar om olika landvinningar inom kemins område. Mycket av det som beforskades låg långt från den vanliga gymnasiekemin. Jag minns att det presenterades hur otroligt många nya organiska ämnen som varje år skapades. Detta var på sjuttioalet, men numera har vi insett riskerna med detta från hälso- och

miljösynpunkt. Designade kemiska ämnen, som ingen vet hur de verkar på levande organismer, varken på lång eller kort sikt, kan vara ett hot mot mänskligheten.

Efter att våren 1979 gått ur gymnasiet, eller som man fortfarande säger "tagit studenten", arbetade jag en termin som kemi- och biologilärare på Prästängsskolan. Hade även förmånen att göra ett antal inlägg på Eksjö Gymnasium. Alltid lika trevligt! Sedan skulle det bära av till studierna i kemi, biologi och matematik. Så blev det dock inte. Under gymnasietiden hade jag spelat mycket piano och orgel. Det var och är en fantastisk utmaning att få lära in nya stycken, allteftersom svårare och svårare, lösa problem och kordinera såväl händer som fötter. Att spela orgel är ju nästan som att dansa! Just som jag skulle börja i Linköping kom jag in på kantorsutbildningen i Oskarshamn och så gick det som det gick. Kemin på hyllan och orgelskorna på!

Efter examen har jag verkat som

kyrkomusiker och även under ett femtontal år undervisat vid utbildningen i Oskarshamn. Det pedagogiska intresset har jag hela tiden haft kvar och har även fått möjligheten att vara med och reformera det musikpedagogiska arbetet inom kyrkomusik, orgelkunskap och orgelspel.

Hade jag blivit lärare i naturvetenskapliga ämnen hade jag förmodligen försökt att förändra undervisningen även här. En nyligen gjord nationell studie visar på stora skillnader i förhållningssätt mellan samhällsvetenskapliga ämnena och de naturvetenskapliga. Möjlighet till reflektion ges inte i lika hög grad inom de senare, sannolikt på grund av tidsbrist. Ska vi i Sverige få fram nya naturvetare i olika professioner så måste nyfikenheten hela tiden hållas levande. Detta kan vårt gymnasium bidra till även i framtiden. Länge leve Eksjö Gymnasium!

Nils-Gunnar Karlsson, Sx 79

Ny skolledning

I augusti är den nya skolledningen komplett. Den består av Tomas Erazim, rektor, Malin Stenbäck, rektor och Tomas Eliasson, gymnasiechef/rector.

Den nya skolledningen kommer fortsätta arbeta för att gymnasiet ska vara en attraktiv arbetsplats och en skola som håller hög kvalitet. Till hösten startar vi bland annat Byggprogrammet där vi redan ser många sökanden. Vi vill värna om skolans olika profiler såsom idrott, musik och dans.

Tomas Erazim

Tomas Eliasson

Malin Stenbäck

Eksjö Elementarläroverk

När Folkskolestadgan infördes 1842 uppstod i Eksjö som på andra håll i landet behov av fler och större skollokaler. Efter att förkastat förslaget att utnyttja ett f.d. tingshus i staden inköptes en tomt i okt. 1844 för nybyggnation. En byggnadskommitté bildades och arkitekt C. G. Blom - Carlsson från Stockholm anlätades. Kostnaden för skolbygget beräknades till 4500 rdr. Eksjö Sparbank bidrog med 1500 rdr.

Politikerna i Eksjö och ledamöterna i byggnadskommittén hade räknat med ett ekonomiskt bidrag från Domkapitlet i Linköping. Men Domkapitlet sade nej bl.a. med motiveringen att undervisningen i de nuvarande skolorna i Eksjö höll en alltför låg nivå. Skulle man satsa pengar vore grannstaden Vimmerby ett bättre alternativ. Regeringen fastställde Domkapitlets beslut.

Några av ledamöterna i byggnadskommittén med borgmästaren C. E. Eckerström och rektor C. G. Embring i spetsen, begav sig nu till Stockholm och uppvaktade Kungl. Maj:t i ärendet. Eksjös stora fördelar som lärdomsstad framhölls. Man hävdade att Domkapitlet hade fört Regeringen bakom ljuset och ansåg att regeringsbeslutet borde rivas upp. Domkapitlet fick nu möjlighet att yttra sig i ärendet. Deras svar blev "Att riva upp regeringsbeslutet är både olagligt och straffbart".

Men Kungl. Maj:t lyssnade mer på representanterna från Eksjö. Det gamla regeringsbeslutet revs upp. Ett nytt beslut fattades 19/3 1846 där Domkapitlet i Linköping ålades att ur stiftets byggnadskassa utbetala 2500 rdr till Eksjö stad.

Byggnadsarbetet kunde nu fortsätta och avslutas. Den nya skolbyggnaden togs i bruk 15/10 1846 kl. 7.00 och fick namnet Eksjö Lägre Elementarläroverk med först fyra, sedan fem klasser. Från och med höstterminen 1906 infördes 6-klassig realskola. Undervisningen bedrevs där fram till 1912 då den nya realskolebyggnaden på Östanåområdet togs i bruk.

Skolbyggnaden (Eksjö Elementarläroverk) finns kvar i dag som Eksjö Stadshus.

Carl Gustaf Embring blev Rektor för Eksjö Elementarläroverk. Han var Rektor och Magister i Eksjö 1829 - 1847. Därefter blev han Kyrkoherde och Prost i Lommaryd och Bälaryd församlingar. Född 14/8 1790 i Västansjö, Dalhem, Kalmar län, död 13/4 1860 i Prästgården, Lommaryd.

Efter rektor Embring tjänstgjorde rektorerna Kylander, Hagelin, Schultz och Lagerberg innan Carl Lindsten och Johan Nilsson tog vid i den nya skolbyggaden.

Mats Nilsson

www.brevethemifran.se/eksjo

Ny bok med artiklar av rektor Hagberg

Teodor Lars Hagberg var under många år rektor för Eksjö högre allmänna läroverk, idag Eksjö gymnasium. Åren som rektor blev hektiska. Skolan var i ständig förändring under folkhemsårens höjdpunkt. Någon tid för forskning fanns inte för den historieintresserade skolledaren. Det var först efter pensioneringen som Lars Hagberg inledde sitt mångåriga och framgångsrika historiska grävande.

Hans forskargärning har verksamt bidragit till att öka vår kunskap om Eksjös historia. I sina böcker tecknar Lars Hagberg en livfull och varm bild av de människor som levt och verkat i staden från början av 1700-talet fram till våra dagar.

Lars Hagbergs Eksjötrilogi, som sålts i nära tiotusen exemplar, sammanfattar stadens historia under de tre senaste seklerna, samtidigt gör det lättillgängliga innehållet läsaren nyfiken.

Vid sidan om böckerna skrev han under 1973 - 1999 artiklar om historiska ämnen i SmålandsTidningen.

När Laurentii Gille tog hand om Lars Hagbergs arkiv fann vi en klippsamling med huvuddelen av Hagbergs mer än 200 artiklar i Smålands-Tidningen. En jämförelse visade att texterna inte fanns i hans historiska böcker utan är helt fristående.

Innehåll, ämnesval och tidsepoker gör att artiklarna på ett utmärkt sätt korresponderar med gilletts syfte "att öka kunskaperna om Eksjö historia, dokumentera och levandegöra densamma samt ge inblick i forna tiders seder och bruk..." Vi beslutade därför att ge ut

artiklarna i bokform.

Vi valde att ta en artikel från varje år och olika ämnesområden för att visa på bredden i produktionen, och har valt en layout som skall ge "tidningskänsla", med hopp om att läsningen skall ge både nöje och kunskap, samt öka intresset för Eksjös intressanta historia.

Christer Ljung

Du kan köpa boken direkt från
Laurentii Gille på Kamratdagen.

Som utbytesstudent i Eksjö 1966

Jag önskar att jag kunde skriva hela artikeln på Svenska, men min svensk är inte så bra nu. Därför skriver jag främst på engelska.

Not too long ago I joined Facebook and got to thinking that maybe I could find some of the people I knew when I was in Sweden. After doing a number of searches I found Lars-Anders Gudmundsson who was one of the first people I became friends with. I told him I was planning on coming to Sweden in September of 2018 and he offered to meet me in Eksjö. He lives in Hälsingborg but was able to contact Per Sixtensson who was also a good friend of mine.

When my friends and I arrived in Eksjö, Lars, hans fru Gudrun och Per Sixtensson träffade oss på Hotel Vaxblekargården till middag. Lars körde hela vägen från Hälsingborg och Per körde hela vägen från sin gård utanför Eksjö. We had a very

enjoyable evening after all those years. And of course, none of us had aged any.

'Jag också pratade på telefon med Per Hagberg. Vi kunde inte träffas därför att han var i Stockholm medan vi var i Eksjö. Per hjälpte mig mycket med svensk liv, musik och också med fotografi.' I owe a lot to him.

So how did it happen that I came to Sweden? When I was in High School in Rawlins, Wyoming in 1966, one day an announcement came over the loud-speaker for an opportunity for students who had an acceptable grade-point average to apply to be an exchange student to Sweden. That caught my attention. My mother's family had been immigrants from Norway in the early 1900's. My mother learned Norwegian before she learned English and when we would visit my Grandmother they would speak Norwegian. As result, it seems I've always been intrigued

by Scandinavia, especially Sweden and Norway. So when I heard the offer, I thought, "I want to do this."

It was a Rotary exchange program and I was one of about 90 American High School students from all over the US who made the trip that year.

I flew to Stockholm in August of 1966 where I was met at the airport by the Olevik family. Most of the other exchange students were assigned to larger cities such as Stockholm, Göteborg and others. There were a very few, like me, who ended up in smaller towns such as Eksjö.

Först stannade jag hos familjen Olevik. Deras son Per var också en utbytesstudent till USA i New York. Därefter bodde jag hos familjen Hagberg. Herr Hagberg var rektorn av Eksjö Gymnasiet och slutligen stannade jag hos Gustaf Alm av Bruzaholm's bruk i Bruzaholm.

Going to a small town turned out to be a big advantage for me ultimately. The other students who went to larger cities generally associated with other Americans or English-speaking people. In Eksjö I was the only American and even though most Swedes could speak some English and would speak English when they were talking to me, I was still spending all of my time with Swedes who spoke Swedish to one another. School was conducted in Swedish, tv and radio were Swedish. Virtually most everything around me was in the Swedish language

Men det var svårt för mig i skolan. Jag kunde inte språket och därför lärde mig nästan ingenting i klasserna. Jag skolkade ganska ofta och jag vet att Rektorn Hagberg var inte så förtjust i mig. Men en dag den julen när jag var i Bollnäs med Hans Ek

vaknade jag en morgon och kunde plötsligt tala svenska. Det var otroligt.

That changed everything. However it was too late for me to catch up with my lessons in school. I was still a less-than-ideal student and didn't attend my classes all that much.

But, all of a sudden being able to speak the language enabled me to interact with the Swedish people in a manner in which was not possible before. I think that became, in the end, far more important than anything I may have missed in my classes in school. And as it turned out, I was one of the few American exchange students who became fluent in Swedish. 'Jag är fortfarande stolt över det.'

To truly understand another culture it is best to understand and speak the language. My experience in Sweden helped expand my world-view and I am grateful for the opportunity and experience. I was able to see and visit a good portion of Sweden, it's cities, countryside and learn much of it's history. I met many truly gracious and generous people.

Och nu med internet kan jag lysna på Sveriges Radio och svensk musik. Jag tycker om, bland annat Lars Winnerbäck, Joakim Thåström, Miss Li och Lisa Ekdahl.

Jag tänker kanske att resa till Sverige den här sommaren igen. Om det händer, skulle det vara roligt att träffas med andra som jag kände då. Mit e-postadress är joehkaspar@yahoo.com. Det skulle vara kul att höra ifrån några andra.

Igen tack och hej til Lars Gudmundsson med fru Gudrun och Per Sixtensson.

Hej då från Joe Kaspar

Per Sixtensson, jag och Lars-Anders Gudmundsson i Eksjö i September.

Minnen från Östanåskolan och Elevhemmet 1966-1969

Margaretha Bladh ringde. Vi var i Sälen för vintervistelse med barn och barnbarn. "Kan du skriva något om Östanåskolan inför 50-årsjubileet av din studentexamen?" Minnen, svarade jag som nyss njutit av författaren Torgny Lindgrens bok med samma namn. Det har jag inga, vad ska jag skriva om? Skolan, elevhemmet, Eksjö - vad är av intresse. Du får fria händer sa M.B. Efter en trevlig pratstund med min tidigare tillsynslärare på Elevhemmet beslutade jag mig för att tacka ja till uppdraget.

Efter realexamen i Sävsjö sökte jag till Eksjö Gymnasium och Landstingets elevhem 1966. Alternativet hade varit Vetlanda eller Nässjö med tillhörande pendling. Flera kompisar från Sävsjö hade goda erfarenheter av Eksjö och så fick det bli. De som bodde på elevhemmet var i samma situation och kom från Kråkshult, Södra Unnaryd, Reftele o.s.v. Det var en stor

sak att lämna hemmet och komma under husmors och tillsynslärares beskydd på elevhemmet. Man blev också fostrad och stödd av sina äldre kamrater som kunde bidra med kloka råd och erfarenheter. Jag minns tillbaka på denna tid med stor glädje och vill hälsa till alla kamrater. Min bror Benkt gjorde samma resa 8 år senare.

Eksjö Gymnasium, som bytte namn till Östanåskolan, hade högt anseende på den tiden. Nu skulle man ta sig an uppgiften med Den Nya Gymnasieskolan med nya läroplaner, sifferbetyg och en tvåårig fackskola. Jag vill mena att vi som första kull blev drabbade av detta med stor vilshenhet om de nya läroplanerna, centralprov och nytt betygssystem. Borta var den 4-åriga latinlinjen och reallinjen med matematisk gren som hade 7 timmar matte i veckan. Nu blev det natur, teknisk, humanistisk,

samhällsvetenskaplig och ekonomisk linje. Jag gick natur där vi t.ex hade 5 timmar matte i veckan. Min son gjorde samma 28 år senare med tre timmar matte i veckan. Hur blev det så?

Jag hamnade i en mycket trevlig klass med 23 elever som jag hälsar till. Vi hade flera bra lärare. Speciellt minns jag vår klassföreståndare Ulf Danielsson. Han kändes ung och "modern" och kunde verkligen inspirera oss i svenska och litteraturen. En annan som brann för sina ämnen var Arne Larsson, som vägrade acceptera att något annat ämne än matte och fysik kunde vara viktigt för en naturvetare. Emellanåt hade vi håltimmar, och de tillbringade "Gunsan", Lasse, Karin och jag på Lennarts konditori i djupa diskussioner.

Läxorna lästes på elevhemmet på eftermiddagens avlysta läsläsningstid, jag tror den var på 1,5 timme. Lasse Gudmundsson och jag delade rum, och han var en fena på matte och gillade Elvis. Vi var ganska disciplinerade. Exakt på minuten när tiden var ute spelade vi Long Tall Sally med Beatles

på högsta volym, sedan var det fria aktiviteter.

På fritiden blev det mycket idrott med EGIK. På vintern var det basket och på sommaren friidrott. Träningsrundor runt Hunsnasen på dag och kvällstid. Klarinettspelet lade jag ner efter första året, det var svårt att öva på elevhemmet. Det har jag sedermera tagit igen med råge.

Det nya betygssystemet blev ett bekymmer för oss som var första årskurs på Nya Gymnasiet. Lärarna hade svårt att hantera det nya systemet och generellt blev nog betygen lite låga. Efter det blev det betygsinflation och vi skulle dessutom kvoterats mot de som gått det gamla gymnasiet. Och inte kunde vi läsa upp våra betyg.

Det blev medicinstudier i Göteborg. Flyttade till Jönköping 1978. Efter AT blev det Barnmedicin på Barnklinken. Disputerade inom barnallergi och var chef i 9 år. Njuter nu pensionärlivet men jobbar fortfarande lite.

Göran Oldaeus, Sx 69
goran.karinoldaeus@telia.com

Skidåkande Göran och Karin, friluftsdag värterminen 1968.

Catering. Att köpa in maten till fest, bröllop eller vilken tillställning som helst sparar både tid och besvär. Vi levererar högklassiga bufféer, sobra bröllopsmiddagar, småttande grillmenyer och allt däremellan.

Sittningar kvällstid och helg vid minst 30 personer

Matsal. I vår vackra restaurang serverar vi Dagens rätt varje helgfri vardag kl 11.30-14. Vällagad husmanskost »with a twist« är vårt signum. Självklart är allt lagat från grunden precis

Nya Sennarts
KONDITORI · EKSJÖ

Mån–fre 7.00–18.30.
Lör 8.00–16.00
Sön 10.00–16.00

0381-61 13 90 · www.lennartskonditori.se

Böcker - vår passion!

EKSJÖ BOKHANDEL
Helena, Nina & Julia

Södra Storgatan 11 * 0381-10060 * www.eksjobokhandel.se * info@eksjobokhandel.se

Liv och leverne i Eksjö

Köp boken med rektor Hagbergs artiklar på Kamratdagen.

www.laurentiigille.se

Vill du också annonsera?

Kontakta redaktionen!

Besök ett av Sveriges äldsta karamellkokerier! Hantverk sedan 1929.

Mariannelunds
KARAMELLKOKERI

SINCE 1929

Sommaröppet
4 juni–26 augusti
Måndag–fredag 9–18
Lördag–söndag 10–15
www.karamellkokeri.se

AVIA

RÄTT IT-PARTNER
FRÅN BÖRJAN...

VI TRYCKER I ALLA FÄRGER
– till Smålands bästa priser

Ordförädet i Eksjö AB · www.ordforradet.nu · 0763-79 99 99

Brev från resestipendiaten

Jag heter Wiktorina Teresa Turzynska och sommaren 2018 tog jag studenten tillsammans med min klass Na 15.

När jag fick Kamratföreningens resestipendium, insåg jag, att jag skulle kunna uppnå mitt mål, som var att besöka mitt hemland Polen, innan jag börjar studera på något universitet. Jag kan inte tänka mig att flytta tillbaka. Hela mitt liv är i Sverige, min familj, mina kompisar och min framtid.

Jag, min mamma och mina två yngre systrar hade planer på att besöka mina morföräldrar under påsklovet. Men den resan blev uppskjuten. Så fick jag stipendiet och kunde lägga ihop min egen resa med familjens resa.

I början av augusti klev vi på flygplanet i Växjö för att några timmar senare landa på flygplatsen i Gdansk. Vi möttes av min morfar, den mest pratglada människa jag träffat i hela mitt liv. Han körde oss i sin lilla VW genom städer jag vuxit upp med. Gatorna hade fler hål än en Schweizerost och lekplatserna var fortfarande överfulla med barn. I mina minnen såg inte mitt hem så nedslitet ut som det tycktes nu. Efter ett par timmar kom vi fram till staden

Kramarzyny, min mammas hemstad, som mer liknade en stor bondby än en stad.

Kramarzyny var det ställe där jag spenderat otaliga timmar på lek och skoj med min syster och mina kusiner och deras grannar.

Det var tiden före mobiler och datorspel. Vi lekte kurragömma och andra lekar i skogen och övergivna byggnader. Jag märkte nu hur mycket jag saknade den tiden.

Vi pratade ihop oss med mina morföräldrar och bjöd in grannarna och deras vuxna barn till ett familjekalas. Vi gjorde en svensk buffé med köttbullar och potatismos, prinskorv med stuvade makaroner men även grillad korv och kyckling. Under kvällen träffade jag människor, som jag inte sett på jättelänge, familjemedlemmar, som skaffat ännu fler barn, och klasskompisar.

”Hela mitt liv är i Sverige, min familj, mina kompisar och min framtid.

Senare på kvällen kom morfars vänner från brandkåren och ordningsvakten. Då körde vi en liten stafett, en hinderbana. Jag, mina fyra kusiner och min syster tävlade mot sex stycken vuxna, verkligen ”buffiga” män. Att ingen fuskade såg vår kyrkas präst till och att vi sex tjejer vann talar man fortfarande

om i Kramarzyny. Kvällen avslutades med fyrverkeri och ett stort bål, som brandkåren ordnade med. Vi sjöng och åt korv och marshmallows.

Dagen efter, mer specifikt söndagen, gick jag till Kramarzynys kyrka för att be om lycka i livet och många succéer i mitt framtida liv. Det faktum att nästan hela gänget, som var med på gårdagens fest, var med i den nyligen renoverade kyrkan och den hjärtliga bön, som prästen bad för min familj och min hemresa, var det bästa avsked jag kunnat tänka mig. Tårarna, som jag hade över hela mitt ansikte, när jag klev in i flygplanet hem, har aldrig känts så berättigade som i den stunden.

MVH Wiktorina Turzynska, Sx 2018

Bo & ät

i Eksjö's vackraste byggnad.

Här sover du bra i kontinental-sängar från Viking Beds.

Eksjö Stadshotell

Eksjö Stadshotell • Stora Torget • 575 31 Eksjö • 0381-13020 • www.eksjostadshotell.se

Monumentet i Prästängen – Ett 30-års minne

Sommaren 1988 hade undertecknad varit i London och besökt nollmeridianen vid Greenwich. Sveriges tidsmeridian, 15° öst, går ju genom Eksjö och när det den hösten blev dags att planera NO-lärarnas fortbildningskväll uppkom tanken att märka ut tidsmeridianen. Sådan fortbildning, institutionsafton, hade vi varje termin och gärna med något tema som denna gången fick bli tid.

Men först lite förberedelse. Med hjälp av topografiska kartan valde Lennart Granstedt och undertecknad ut lämplig plats. Ett betongrör grävdes ner och göts fast. Därefter tillverkade Lennart "Monumentet". Övriga NO-lärare hölls i hemlighet.

Så den 24 oktober samlades vi för att reda ut begreppen: Tidsdilatation*), Foucaults pendel, Tidszoner, Datulinjen och Datumparkering. Därefter tågade vi i samlad tropp med det täckta monumentet i spetsen ner till minnesplatsen, göt fast och avtäckte monumentet. Tage Johansson var vid tillfället iförd karolineruniform med sabel och allt. Som väl var mötte vi ingen i oktobermörkret.

Sen har åren rullat på. Efter att en ny cykelväg anlagts har monumentet hamnat helt nära denna och fler än en har kanske frågat sig vad och varför.

Våren 2009 hade vi en återträff och mätte in monumentet med GPS. Det visade sig att tidsmeridianen går genom Koporten ca 150 m öster om vårt monument. Topografiska kartan var alltså inte helt tillförlitlig med meridianens placering. Men texten på skylten lyder "Svenska Tidszonen" och den är ju ganska bred.

Vi som var med var: Carl-Eric Gustafsson,

Tage Johansson och
Carl-Erik Gustafsson.

Ingrid Gustafsson, Göte Bengtsson, Tage Johansson, Alf Gunnarsson, Ulf Edborg, Arne Helleblad, Lennart Granstedt, Jarl Sturek, Sven-Erik Gustafsson, Bengt Åkerblom, Sylve Bengtsson, Per Sixtensson och Ingemar Wessling.

Jarl Sturek

*)Tidsdilatation förklarar varför två identiskt fungerande klockor anger olika tider efter att ha utsatts för olika accelerationer. Till exempel har ISS-astronauter som återvänder efter resor åldrats något mindre än om de hade stannat kvar på jorden. (Wikipedia)

KAMRATDAGEN

LÖRDAGEN DEN 25 MAJ 2019 KL.15.00 I AULAN

Det är nu åter dags för Kamratdagen i Eksjö för dem som har tagit studenten eller realexamen vid Eksjö gymnasium. Denna gång lördagen den 25 maj, med start kl 15.00 i skolans aula. Efter sedvanligt upprop och årsmötesförhandlingar blir det underhållning av Kulturskolans elever samt, en tradition sedan flera år, visning av någon produktion av gymnasiets animationselever.

Efter årsmötet serveras kaffe i matsalen under trevligt umgänge med tidigare studiekompisar. Därefter finns tillfälle till rundvandring i skolans lokaler. Hur ni vill avsluta dagen/kvällen bestämmer ni själva. Det finns många trevliga restauranger i Eksjö.

Vi i styrelsen hoppas på en god uppslutning av såväl jubilarer som andra avgångselever samt lärare, både tidigare och nu verksamma. Alla är varmt välkomna! Vi ser fram emot att träffa er alla den 25 maj i Eksjö.

**Anmälan till Kamratdagens samkväm görs senast 2019-05-19 till
Hans Toll, e-post: toll@telia.com alt tel 070 512 40 14 eller till
Karin Elardt, e-post: karin.elardt@hotmail.com alt tel 070 631 41 16.**

Är du intresserad av att fr.o.m. nästa år få Östanåbladet digitalt, ange detta på inbetalningskortet tillsammans med en e-postadress.

Kamratföreningen vid Eksjö gymnasium

STYRELSE VALD 26 MAJ 2018

Ordförande	Hans Toll, Östersandsvägen 31, Vetlanda, tel 070-512 40 14
Sekreterare	Karin Elardt, Björka 10, Eksjö, tel 070-631 41 16
Kassör	Rolf Abelson, Gröna Gatan 9, Eksjö, tel 070-688 44 35
Ordinarie ledamöter	Margaretha Bladh, Skälaskögle, Mariannelund, tel 0496-600 26 Eva Blomqvist, Kristinebergsgatan 4, Eksjö, tel 070-563 50 08 Kenneth Mattelin, Nybrogatan 5, 575 31 Eksjö, tel 070-300 90 37 Per Sixtensson, Högaskog, 575 91 Eksjö, tel 070-326 78 70 Margaretha Wissinger, Hasslavägen 6, Eksjö tel 0381-133 33 Margaretha Hagberg, Syrenvägen 11, Eksjö, tel 070-563 80 77 Ingbritt Martinsson, Skottsmåla Björkholmen 1, tel 073-049 10 94
Hedersledamot	Barbro Gunnarsson
Revisor	Pernilla Andersson
Årsavgift	100 kronor
Plusgiro	49 77 38-5
Hemsida	www.eksjogymnasium.se/elevinfo/övrig elevinfo/Kamratföreningen
Facebook	Eksjö Gymnasiums Kamratförening
Ansvarig utgivare	Hans Toll

Studentexamen 1968

FOTO: ÅSA SILFVER

Nedre rad från vänster: Maija (Vasko) Ozolius, Margareta (Danielsson) Johansson, Anne-Marie Janefur, Yvonne (Bellerström) Lindbom, Gun (Myrne) Engström, Elsebeth (Henriksson) Kvennberg, Jeanette (Bellerström) Berggren, Ulla Lundberg, Margareta (Jonsson) Andersson, Sören Svärth, Alf Bilker.

Andra raden från vänster: Gunnel Carlsson, Lars Lindwall, Annika Axelsson, Åsa (Hägg) Johansson, Hans Jonsson, Kerstin Ohlsson, Eva Pettersson, Marianne (Gustafsson) Ek, Karin Höglund, Magnus Lidenberg, Margareta (Olausson) Hagberg, Lars Löfgren.

Tredje raden från vänster: Birgitta Carlsson, Jonny (Karlsson) Ruland, Ingrid (Carlsson) Hansson, Tina (Grahm) Gustavsson, Marianne (Ottosson) Hedskog, Birgitta Rääf, Leif Aldehammar.

Fjärde raden från vänster: Gunilla Blanche, Britt (Pettersson) Svensson, Elisabeth Rääf Vestgöte, Liselotte Bergstrand, Irma (Lindqvist) Guthed, Carl-Lennart Johansson, Ingrid (Målvqvist) Sjödin, Ann-Kristin (Hedin) Winberg, Kenneth Mattelin, Göran Sergel, Lars-Gösta Winqvist.

Översta raden från vänster: Kenneth Lundström, Bo Johansson, Christer Pettersson, Krister Holmqvist, Anders Lord, Staffan Hedin, Hans Jacobaeus, Per-Inge Lundell, Harald Engström, Roland Katmark, Henrik Ahn, Ulf Berg, Lars Pettersson, Jan-Erik Billter, Bengt Jansson.

